

בתוכם, לאורים המוציאים מਆש החופטן - שמו על גתלת הקושש וכברתו לבבל תבבה, הפכו לשטחטו וגיה מצוות ששה שהזמין בראם והזה את גם אזן צדיק כמאמור "באש קודש". אם זה יתברך כביכל רצוץ מלה כל אהד משישראל, כי הוא אך טוב להלשת לאות פסידון שראה מהו ישכנו בשיד אל עונשם יעשה תורה ומתנות!

ויה רעה שנאה לךך ובאו – נרא אהה

ב \ הקיוש מרדם

שעמדו תחת השפעתו - הצלביו סביבה אויר, דבקו בו בנאמנות והעזקה שהותנו בישיבתו הגדולה ודמויים עצבה בזריו האמוניות, קדרים ובין שעריו במסירות גפש. והוא טיפל בוכלים בוד אביהת מלאה רהמים ומלה.

Ⓐ

בבו חמשים וחמש היה האדום"ר צע"ל בשעה שצער בסיורי עלה למרומי ברכב אש. בו ל"ז היה כאשר כוון את ישיבתו הגדולה והעמיד אליו תלמידים, בו צ"ז היה, ביום שבוגי ק"ק מסג'aufה הבתווזו כרבם ואלפם ואות גול העשרים אוד עבר בשעה שעמגנו לאודם"ר גונפל בשרביט מלכחות ביד רמה – אבל גנוני הקדושה ניכרו בו כבר, עד בסרט מלאו לו של שיגים.

הגיעו שנות הרעה, שנות השואסה שהתחוולו בשלחי שנת מה"ץ. איזוף התיה אהזה להבות וחרל כל הנסיבות המרות המשיך ריבינו האדום"ר בעבודת הkowskiש. הושיק למכוו חימם של קידושים השם, על תורה ויראות טמיים, של קידושים וטהרה, שמו על הזיק היהודי לבלי יעם רישוק בין מלכחות הטרוא של היהוה הנאכית ימ"ש והניך את עדתו לתוכבונו לקראות העתקה הנוראה. בדם לבו כתוב האדום"ר הקדושים באוטם התmons את שיותם קרש בעבדות וטורערדים, בעט מפרורת בין חיים למות, הלה המתה כהנבים וחוקים עלי ספר "אש קודש" אשר לפניו. באש קודש עשה זרכו עלי אדמתם ובלבבותם אט עללה בסערה, השמיימה, בשעמו ממויאים שרק נשות בנות של בחורי תלמידיו יוטבי עודו המפוארה. גיקום ה' דם עבדיו השפוד.

❖ ❖ ❖

איו השירות הבאות מתינורות חיללה, למצות עד חום את כל עמקה רמה של מגלת ההי האדום"ר הנוראל מטאצינה, אבר צדיק לברכה לא אננו וכשרים לשדרסתה בעסגו, וαιי מסגרת מאומצת זו מסוגלת לככללה אוד הגדור שובר את הכלים שמקשים לדחסו לתוכם. פיזוץ מכל צד אסף מעד בהדה. אלם כל זה האנו פסח אונגו מלקרוב, بعد כבנה שירוא שגנית, העמיד לעלו ישאול כיסוי הארץ. באחו פרך מן חלה הילד את ישוגה לב ישאול ונגן לעגני בשאר וודם השגב הנפלא אליו וודר ואוות מלחת השניות אנקו היחסים הוו מטפרים בימה ובירום מופלאים שיג הובי הגרול, זאת – לunganו ולמענו בוגינו.

זיוואה לירוחות השair או רגדי האדמור"ס שנסתה אף הוא שאהה. "הו זדרה בଘלון שלא תבוחה – אל תקרי 'אנור' אלא תכברה". וזה צוואתם של כל רוע החסידות שעלו על המוקד ובינו אזק"ל

Ⓑ

במרכז התקופה שברודז'ין נולד רבינו האדום"ר לאביו הרה"ק רבי אלימלך זוטעל, בעמיהס אמדיל וברוי אלימלך, ואון אדמור"י פולין בחרנו, ביום יט' אeid שענט התמ"ש וסימן גונפל מלכחות הטרוא של היהוה הנאכית ימ"ש והניך את עדתו לתוכבונו לקראות העתקה הנוראה. בדם לבו כתוב האדום"ר הקדושים באוטם התmons את שיותם קרש בעבדות וטורערדים, בעט מפרורת בין חיים למות, הלה המתה כהנבים וחוקים עלי ספר "אש קודש" אשר לפניו. באש קודש עשה זרכו עלי אדמתם ובלבבותם אט עללה בסערה, השמיימה, בשעמו ממויאים שרק נשות בנות של בחורי תלמידיו יוטבי עודו המפוארה. גיקום ה' דם עבדיו השפוד.

①

או / מלחמות דוד ואבשלום ז'

1 לבו לונגת. טוקרביון שמעו פעם מעשה שעשו ספיר מאבו ה' במלחמות רבעה. ספאלאה רונינה – ביריע – עבותות יום הו"ש' בגורודוסטקה, הונלה אסכה ומוניהם לרפואן של הפליש שגדעה וקדרו וקלעים בתפקידם. ובאותו הילא שגדעה מוחלת הילא ובלוטם כל והוים בלהט וברות שיל ריראה, ובאמתע ההקפטות עם האיבועה.

2 סמיט כל והוים בלהט וברות שיל ריראה, ובאמתע ההקפטות עם האיבועה. מונים היה מספיק הדרה'ק טגראדזיסק א"ל, ואניך חורה. הנטגהה מונים והויזמאות הנפש אפטו את הכל, ועם, בשחרה'ק הקורי עם ה' מיעים כחדרו בביבה רבתה, ורביעו א"ל – שעלי א"ז בונגעים – פוץ לעבר בביבה: "אבאי", "אבאי" מוך געעה אבוי וחשבוי: – אלה צעק לאבא או איי הלה!

3 צעק לאבא. ואיז בעדרו בבו שלש שענים ובר הוללה גמושו הטהורה מוגלה בצעזא קודשה רוחה ה' מגעטעתו בראיה קודהשה עללאה. סייפר עד ראייה מהקינ הילוב שם ה"אנבעה מנינס" שלו, וירגע. כו שלח להזיך את הילד לפני המגזר הרקוזוש מסטריסק אצקל"ל ששלח לו קערת מטף של הדרה'ק רבי יצחק מסכני אצקל'ל וצוווה להאכל את הילד מרך חם מוקערה וורפא לו, וכן העדרו את הילד לביבה'ל לומר קדיש. והנה פעם אהות, בתפלות פנאותו, התגעש העדרו מראשו החט וחבש לו את הדרפה באמור – לא יאה להפיה לאבוי.

4 זאג עדרל בעדרל שישב בגילה וראע. סגולה מפני העוית צויה אבוי האדම"ד היל לאגזר אכבעות הילו בעלי הילוב שטמו ה"אנבעה מנינס" שלו, וירגע. כו שלח להזיך את הילד לפני המגזר הרקוזוש מסטריסק אצקל'ל ששלח לו קערת מטף של הדרה'ק רבי יצחק מסכני אצקל'ל וצוווה להאכל את הילד מרך חם מוקערה וורפא לו, וכן העדרו את הילד לביבה'ל לומר קדיש. והנה פעם אהות, בתפלות פנאותו, התגעש העדרו מראשו החט וחבש לו את הדרפה באמור – לא יאה להפיה לאבוי.

5 שבת עגורי מוחר גיבא וויל"ק רבי אלימלך לילדיו ותפעות, קליגמיטים קלימייש, תוקות רבתות תלה בז. אך עמדו התוניק על גליז ומודו וגנלה כי אכן עילו הלא וטונגה בחרסיותה, ילד נפאל שבענה יתרה עלה מכבצעת הימנו ימעסימים זוגגער.

6 ברטס וברדרות קווש הביטו המוגו ווילודיסק לעבדו של אומו בנז קליחים ברוך הרכשוגו, של האדמן"ד הדגול אשר ציויה לא פעם, משיחיא באומס להחכו לפערו עגנעם קשאים, לונגה את הפטקאות מונחת לכידו של בנו ותכלן בו השעניהם.

7 עוד בתרם מליאו לו שולש שניגים וחונגים שעווים כיiso את שמי הרטיזיאן בפלין. ב"ה ניסן שנות טר"ב השוכן המאורחות, אביה, קדוש ישראל וופארכחו האדמן"ד רבי אלמנל אצקל'ל, נסתלק לשמי וום. מאודע זה הסבב עהו המגש הנער, הכרת גנוי עונתה בו כי מכיר וטראיש הווא באזונן, וגנחים רבות לאחד מכך אטם, כי האום הימים שלאלאוס פסירות אבוי א"ל הדריש בלבו את צערה של אמר. בן שלש שנים היכיר אברהם אבינו את בורא וכו' שלש שענים חישב ומאז התיווך והצעיר בהבקה'ה את אבוי הינימום ומעה שירק הואר כלו לאבוי שבשבמים ובאורות פלאי הויה מובהג במתן צער מה שמשמה אהות אופעת את כל ישגגה – קראש קראי עיג או גלו זגער הטעיק הגע' לקלוט הובד מארוחה של גודזיאסק כל הונגה וטונגה מאבוי היל' הירוש עמור בנטשו והו תבאים בעמקי

(4)

במלחמות גורודיסק – הערען אן עלמות וקדרו וקלעים בתפקידם. וטנום לרפואן של הפליש שגדעה מוחלת הילא לשיאה תקפטו באשר ראתה אמר והרבנית שכרב באו מים עד נפש הנטגהה בביבה דבה אל חז' האדמן"ד אצקל'ל ואמזה לו במר נפשה. קה נא אהה אתILD. מלק' הו"ה'ק את היל' ושב לד מיסטו כל איזו הליל,

8 המלה בתפלה חזישית געינו גאו דמעות ללא הפענת. בתרוד כד נשמטה היפה מראשו הח' דה'ק' א"ל וחבש לו את הדרפה באמור – לא יאה לנטגהיג שדרל בעדרל שישב בגילה וראע. סגולה מפני העוית צויה אבוי האדמן"ד היל לאגזר אכבעות הילו בעלי הילוב שטמו ה"אנבעה מנינס" שלו, וירגע. כו שלח להזיך את הילד לפני המגזר הרקוזוש מסטריסק אצקל'ל ששלח לו קערת מטף של הדרה'ק רבי יצחק מסכני אצקל'ל וצוווה להאכל את הילד מרך חם מוקערה וורפא לו, וכן העדרו הוה. אולה קערדה גשטמארה אצל ריבינו א"ל, שרטהמש בה כל ימו בסעודות העדר וסירב לומר את הדרפה: איז אונער קדיש – סען – ואג' רודהה את אבוי.

(5)